

Беседа владике Артемија на монашењу уочи празника Успења Пресвете Богородице 2018. године у манастиру Светог Николаја Мирликијског у Лозници

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево, браћо и сестре, доживесмо и овај дан и овај празник Свете Богородице која нас увек обасипа Својом милошћу, Својом материнском љубављу, Својим молитвама пред Сином Својим. Али, Она поред тога данас је нас обдарила још једном великом радосћу, још једном великом благодаћу што је вечерас уочи Њенога празника, овде пред вама свима замонашено три нове сестре овога манастира. Заиста је велика милост Божија и велика је тајна спасења када се каже у стихири овој: "Познајмо браћо силу тајне." Та сила тајне је та која покреће и данас после две хиљаде година младе душе да се одрекну свега у свету и самих себе и својих сродника и фамилије, и да крену за Господом Христом носећи Његов крст, јер су чуле и примиле у срце да је благ јарам Христов, да је бреме Његово лако.

У свету, док су живеле, као и ми сви док живимо још увек у свету, имамо јако, јако много брига, јако много терета који носимо, јако много искушења. А ето, оне су се сада тога одрекле и труде се да испуњавају Закон Божији, да живе по заповестима Божијим, да угађају Богу и никоме другоме на свету.

То је монашки пут, браћо и сестре, то је пут који су свети оци започели још у првим вековима хришћанства - свети Антоније Велики, Јевтимије, Теодосије и остали из рода хришћанскога који нама служе данас као пример, као водитељи, као

заштитници нас данашњих монаха који се налазимо у тешким искушењима, јер је зло у свету напредовало од онога времена до данас. Али милост Божија је иста и тада била са њима и данас је са нама. Али треба само да останемо верни својим заветима које смо вечерас чули да су наше нове сестре положили. Знате, то што су оне обећале није ни мало лако испунити. И оне то знају. Зато на питање: "Хоћеш ли учинити то и то?", нису одговарале по светски: "Да", "хоћу", "могу", "у реду је", него увек: "Да, али с Божјом помоћи", јер су знале и знају и сви ми знамо оне речи Христове да *без мене не можете чинити ништа*. Ништа добро не можемо чинити, а зло још како чинимо сами. Наравно, ни ту нисмо сами, иза нас и са нама је нечастиви који нас наводи на зло, на грех.

Нашим сестрама новима које су постале нове молитвенице пред лицем Божијим за себе, за све сестре у манастиру, за цео наш православни српски народ који лута у густој тами јереси савремене и мало је оних који налазе прави пут.

Оне ће се молити за све нас, али и ми смо сви дужни да се молимо за њих, да њих Господ укрепи, да издрже на путу којим су кренуле, да испуне обећање које су дали Господу и да тако удостоје се и оне да уђу у Царство небеско, и да буду саучеснице са свим пре њих преподобним матерама и сестрама које су Богу угодиле.

Само тако, браћо и сестре, и наше празновање великога празника Успења Пресвете Богородице биће мило и драго и Светој Богородици и њеноме Сину Господу нашем Исусу Христу. Јер празнике и зато и празнујемо да нас они подсећају на наше

хришћанске дужности, на наша обећања, на оно што нам је Господ заповедио да се тога у животу држимо.

Нека Господ дарује снаге и нашим новим монахињама Теодоти, Јулити и Тавити, а и свима вама браћо и сестре који сте дошли на ову дивну свечаност вечерас да се заједно Богу помолимо и доживимо ову духовну радост.

Нека вас Господ и Мајка Богородица штити и чува у све дане живота вашег сада и увек и у векове векова. Амин.